

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakke velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opraviništvo, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Mestjani!

Dve leti naši zastopniki zopet sede v mestnem zboru, katerega smo se skozi 8 let ogibali. Nesrečni nasledki od take zvane liberalne stranke tolikanj hvalisanega „gospodarskega napredka“ pripravili so nas, da smo se jeli zopet dejansko udeleževati mestnih volitev in oskrbovanja občinskih zadev.

Kdor je pazljivo prebiral poročila o sejah mestnega odbora, lahko se je prepričal, da so naši zagovorniki v mestnem svetu sijajno opravičili zaupanje, ki smo ga v nje stavili. Marljivo so se udeleževali odborovih sej ter se krepko potegovali, kadar koli je šlo za prave srenjske koristi, za ugodno polajšanje ali za napravo mestjanom potrebnih in koristnih reči. Če njihovi dobrohotni predlogi niso vselej obveljali, tega pri sedanjih razmerah niso bili oni krivi, ker jih je bilo samo osem proti dvaindvajsetim nasprotne stranke, ki pa politično stališče strankarsko stavljajo nad blagostanje celega mesta.

Z zadostjenjem pa smemo reči, da si naši nasprotniki več ne upajo tolikanj šopiriti se in samopridnih reči zahtevati, ker naši možje odločno zavračajo vse take mestnemu blagostanju škodljive zahteve.

To se bo pa še tem lažje zgodilo, če se bode število naših zagovornikov pomnožilo; in ravno sedaj imamo najugodnejšo priliko to število za nekaj vrlih in neprestrašenih mož zopet pomnožiti.

Zopet nam je namreč voliti 10 novih odbornikov za mestni svet in sicer 4 v prvem, 4 v drugem in 2 v tretjem volilnem razredu.

Dasi se pri sedanjih razmerah ne moremo nadejati, da bi pridobili vseh 10 zagovornikov, ker je zlasti v drugem volilnem razredu pri sedanjih okolščinah zmaga za nas še nemogoča, in se zarad tega volitve v tem razredu še vdeležili ne bomo, moremo vendar brez posebnih težav zmagati v prvem in tretjem razredu, če se vsi naši someščani volitve udeležijo in vsi enoglasno volimo tiste moze, ki smo jih po vsestranskem preudarku in premisleku svojega zaupanja vredne izpoznali in za kandidate izbrali.

Komur je tedaj vsestranski blagor našega ljubega mesta pri srcu, naj stori svojo dolžnost; noben strah naj ga od volitve ne odvrne, zlasti pa ne ozir na tiste, ki za nas tudi nimajo nobenega ozira. V izgled si vzemimo nasprotnike svoje in z enako neprestrašenostjo in složnostjo, kakoršno pri njih vidimo, udeležimo se volitve vsi in svoje glasove oddajmo od večine narodnih volilcev izbranim kandidatom ne zmenivši se za to, ali so nam osobno priljubljeni ali ne!

Tretji volilni razred voli v **soboto**, 24. marca, in kandidata, ki ju Vam priporočamo, sta:

Gospod **dr. Karl Ahačič**, hišni posestnik in odvetnik;

„ **Josip Regali**, hišni posestnik in mizarski mojster.

Prvi volilni razred voli v **torek**, 27. marca, in priporočamo mu te-le kandidate:

Gospod **Henrik Ničman**, hišni posestnik.

„ **Franc Peterca**, hišni posestnik.

Gospod **Mihael Pakič**, hišni posestnik.

„ **Josip Strzelba**, hišni posestnik.

Mestjani, naše geslo naj bode „viribus unitis“, z združenimi močmi!

Od meščansko-narodnega volilnega odbora.

Obetanja miru.

Denes je zopet tak veter dahnil iz Londona in Pariza, ki obeta da se bode naredil „mir“. Neverjetno, ali vendar črno na belem zapisano stoji, da so še neke težave, a da je vendar vse upanje. To se ve, da so to še sama obetanja. Vendar če se Rusija res z Anglijo na vse zadnje porazumeje in dovoli, kar se je dozdej nam in prijateljem naše stvari neverjetno zdelo, da Rusija svojo armado demobilizira, potem pridemo še res do nečega miru. Pač res da stvar ne bode tako gladka, kakor se misli v Parizu. Tudi ne bode stalna, kajti Turčija je vendar uže dovolj dokazala, da si ne more opomoči kljub vsem prestolnim govorom in jalovim parlamentom carigradskim.

V prestolnem govoru, kateri govor je sultan dal brati pri odpiranju novega turškega parlamenta, govori se veliko lepih besedij, ali le besedij. Pravi se, da je Turčija velika postala, kadar je pravična bila po-

stave spoštovala. (Kedaj je pač ta roparska država pravico poznala?) Sultan upa, da se bode s Črnogoro pogodil, in potem vojake domov poslal, pa tudi, da bode Turčija zopet dolgove plačevala. — Prazna upanja! Financijalni in socialni rak mora jesti na dalje in začne se cela reč s početka kakor pred lanskim, ko bi se tudi res v Londonu mir naredil, česar pa tako dolgo ne verujemo, dokler ne čitamo končne nagodbe.

Denes je izteklo premirje s Črnogoro in mir — nij še sklenen. Temveč poroča se oficijalno, da črnogorski vojni minister v Italiji orožje kupuje. Za zdaj ali za bližnjo prihodnost? Celo položje je negotovo.

Interpelacija slovenskega poslanca dr. Vošnjaka

na pravnega ministra zaradi notarjev, ki so sodnijski komisariji pri eksekutivnih cenitvah, posebno na spodnjem Štajerskem.

V področji c. kr. deželne nadsodišča v Gradci se od septembra 1875 v mnogih sod-

nijskih okrajih, v nekaterih celo izključljivo, nastavljajo notarji kot sodnijski komisariji pri eksekutivnih cenitvah posestev za izterjanje zaostalih deželnokneževskih davkov. To se je zgodilo po naredbi c. kr. nadsodišča v Gradci in vsled tega so se stroški pri komisiji podvojili ali celo potrojili proti poprej, ko so te komisije opravljali še c. kr. sodnijski uradniki in večkrat presegajo znesek zaostalih davkov, ki se imajo eksekvirati; to podvojenje kmetijski stan še le prav malomarno dela in ga končno po novih, neogibnih realnih licitacijah ob vse spravi.

Občine sodnijskega okraja Brežice na spodnjem Štajerskem, v katerem je v navadi odpošiljanje notarja kot sodnijskega komisarja, obrnile so se tekom tega leta na c. kr. deželno nadsodišče s prošnjo, v kateri z navedenjem dat dokazujó, da zdaj vsako eksekutivno posestveno cenjenje, ki se godi zaradi zaostalih davkov, stane 20 do 35 gld. dočim so poprej stroški znašali samo 8 do 15 gld. Tako se je tamošnjemu notarju adjustiralo za

eksekutivno realno cenjenje, ki se je obdržalo 23. junija 1876 puncto zaostalih davkov v znesku 39 gld. 44 kr., znesek 34 gld. 74¹/₂ kr., mej tem honorar za čas 12 gld., potnina 2 gld. 20 kr., izpisek iz zemljiščne knjige 2 gld. 50 kr., izpisek iz katastra 2 gld. 50 kr. itd., in to po deželnem nadsodiščnem intimatu ddo. 23. okt. 1876.

Ravno tisti dan, to je 23. jun. 1876 je taisti notar drugo kmetško posestvo zaradi zaostalih davkov v znesku 30 gld. 36 kr. sodnijsko cenil, in tudi za to uradovanje se mu je 31 gld. 3¹/₂ kr. adjustiralo, torej za en sam dan sodnijskega uradovanja 65 gld. 78 kr. na račun dveh ubogih eksekviranih kmetov, katerih skupni zaostali davek je znašal samo 69 gld. 76 kr.

Okrajno zastopstvo Brežic dostavlja na konci omenjene pritožbe na c. kr. deželno nadsodišče v Gradci sledeče: „predraga justica je uzrok popolnemu obubožanju kmetov, ona je mnogo kriva splošne denarne potrebe, in in notariji se zaradi zunanjih komisij na neopravičen način odteguje svojemu poklicu na škodo občinstva.“

Ker torej to delegiranje notarjev kot komisarjev pri eksekutivnih realnih cenitvah v izterjanje zaostalih davkov sodnijska uradovanja na škodo strank tako brezmerno podražuje, dovoljuje si podpisani vprašati:

„Ali je nj. ekselenca gospod justični minister pri volji, pozvedeti o tem rabljenji notarjev kot sodnijskih komisarjev pri eksekutivnih realnih cenitvah v izterjanje davkov v področji c. kr. deželnega nadsodišča v Gradci, in ali hoče odstraniti zlestanje, ki iz tega narasča na škodo ubožnega eksekviranega posestnika po komisijskih stroških.“

Na Dunaji 16. marca 1877.

Dr. Vošnjak, Herman, Pfeifer, Nabergoj, Anton Bärnfeind, Freih. v. Sternbach, Barbo, Schrems, Fanderlik, Weber, Hohenwart, Mildschuh, Pflügl, dr. Graf, Pražák, Lienbacher, Šrom, Zeilberger, dr. Oelz, Brandis, dr. Kronawetter, Sandner, Brader, dr. Valussi, Hormuzaki, Neumayer, dr. Vitezić, Fischer, Zallinger, Pavlinović, Greuter, Wurm, Weiss-Starkenfels.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 21. marca.

V *državnem zboru* so bili dovoljeni naknadni krediti za 1877, potem pa so se poslanci razšli in nij določeno, kedaj bode zopet seja.

V *Ozjeku*, glavnem mestu Slavonije je bil 19. t. m. izvoljen za poslanca v hrvatski sabor minister Bedeković, po Rauchu magjaronski ban. Žalostno je za hrvatsko narodno stranko, če je uže Bedeković njen kandidat!

Vnanje države.

Generalu *Černjajevu* je poslalo kozško mesto Novo-Čerkask *adresu* in čapko slavnega kozškega hetmana Vlasova.

Predsednik *francoske* republike MacMahon je poslal svojega prvega pobočnika v Berlin voščiti nemškemu cesarju na njegov rojstveni dan.

Italijanski minister pravosodja je poslal prokuratorjem pismo, v katerem se pritožuje, da je zadnja papeževa alokucija hudo protivna državi, vendar hoče vlada dokazati, da v Italiji res svoboda vlada, za to naj prokuratorji ne preganjajo onih časopisov, ki jo priobčujejo.

Papež je 20. marca zopet ogovor imel v konzistoriji, ponavljal in naglašal je ono kar je uže 12. t. m. rekel, pristavlja, da bode pred celim svetom protestiral, da se mu jemlje svoboda govora. Papežu je bilo tudi nekoliko slabo prišlo. Tako poroča telegram iz Rima.

Dopisi.

Iz Zagreba 18. marca. [Izv. dop.] (Slovenski gospojinski kvartet.) Kdor hoče o znanosti ali umetnosti kako pametno reči, ta mora pred vsem t. j. razven strokovnega znanja imeti i to zmožnost, da zamore ločiti politiko od znanosti ali umetnosti na toliko, da je vsaj v stanju od prve tedaj čisto abstrahirati, kedar je o poslednjih govor. Pravi in umni pristaši kojega koli naroda spoštuje gojitelje in nositelje znanosti in umetnosti vsacega družega naroda; tako vidimo n. pr. naobražene in misleče Nemce — tu ne govorim o nemškutarjih — kako priznavajo italijanske ali francoske umetnike, bodi si na polju glasbenem, bodi si slikarskem itd.; da tudi nam Slovanom morejo biti v tem po-

gledu pravični, in o tem razna fakta svedoče. Posebno Slovenci imajo dostikrat priložnost čuti od nepristranskega Nemca, kako hvali njihovo petje, posebno narodne pesni a ja „Vse mine,“ „Mila luna,“ „Popotnik“ itd. nijso samo dobro znane mej bratskimi narodi, nego so i mej tujimi, kolikor toliko poznate. Pa zato mora vsacega iskrenega brata slovenskega naroda presrečno veseliti, ako ima priliko, slišati te in druge krasne slovenske pesni v svojej zemlji, in to iz tako izvrstnih grl in od tako vbrano sestavljenih glasov, kakor jih imam v slovenskem gospojinskem kvartetu.

V Zagrebu smo jako željno pričakovali ta kvartet, o katerem smo uže prej po raznih časopisih mnogo pohvale čuli. Obečali smo si vsled tega od njega mnogo, vendar ni z daleka toliko, kolikor smo v resnici se, da imeli priliko slišati in občudovati. Vse je bilo uprav iznenadeno. Strogi in nepristranski kritikarji tukajšnjih časopisov — hrvatskih kakor nemških — vsi so polni hvale in povzdigovanja teh slovenskih gospodičin.

Gledališče žalibog nij bilo ni pri včerašnji, ni pri današnji predstavi polno; a ona publika, ki je bila navzoča mora se nazvati najdistinguiraneja celega zagrebškega mesta. Odobravanja, pleskanja in „živile“ nij bilo ne konca ne kraja. Mnoge pesni so morale gospodične ponavljati, a izza vsake so bile skoro po dvakrat izazvane na pozorišče. Najbolje so vznesle občinstvo pesni „Kukoviča“ „Kde so moje rožice,“ „Na ples“ itd. — Ako gospodičine nijso morda čisto zadovoljne v materijalnem obziru, a s svojimi moralnimi vspedom, se si ajno znago, s koje so si pridobile javno mnenje, morajo biti popolno zadovoljne. In to jim naj bode zadosta za početek njihove kariere. Mi jim iz srca čestitamo, in se radujemo, da imamo take umetnice na Slovenskem. Živile!

Naj prjdem sedaj na predmet, ki sem ga v uvodu svojega dopisa potaknil, na odnošaj politike in umetnosti v tem konkretnem slučaju. Rekel sem, da gledališče nij bilo polno, kakor bi se bilo moglo pričakovati;

Listek.

Prižigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins poslovenil J.)

Štirindvajseto poglavje.

(Dalje.)

Nani se je zopet vlegla ter nij več govorila, dokler je bila Jerica v hiši, če prav je neprestano strmo oči upirala vanjo, dokler nij odšla. Gospod Cooper se nij branil iti z mlado voditeljico. Če prav dobro premočena vrnila se je malo čez eno uro srečno domov.

Doktor Jeremija je sedel pri peči, noge oprte na omrežje ob peči se je kazal zadovoljnega, kot bi bil doma. Bil je blezo zares popolnem pozabil, da čaka Jerice in da nameruje kaj družega, nego svoje veselje. Pogovarjal se je z gospo Sullivanovo o prebivalcih nekega mestica, kjer sta oba dalj časa živela. Bojazljiva žena se je v pogovoru z uljudnim in kratkočasnim zdravnikom kaj dobro počutila. Če prav jej je bil po naključbi izdal svoj stan, pustila se je izprašati o svojem zdravju, in vendar nij čutila one nemirnosti, katere se je pri razdraženosti svojih

živcev toliko bala. Ko se je bila vrnila Jerica, poznal je popolnem njeno bolezen in ko je gospa Sullivanova šla preskrbet očetu suho perilo, poročal je Jerici o njej.

„Jerica“, rekel je, ko hitro so se duri zaprle, „žena je močno bolna.“

„Mislite vi, doktor Jeremija?“ rekla je Jerica, vsa nemirna ter na bližnji stol padajoča.

„Zares“, odvrnil je resnobno. „Za Boga! ko bi jo bil videl vsaj pred šestimi meseci!“

„Kaj? doktor, ali je ta bolezen uže tako stara?“

„Da, in še starejša je. Bila je po konci, ko se je razvijala bolezen, katero, bojim se, nobeden zdravnik olajšal ne bode.“

„Doktor Jeremija!“ rekla je Jerica jako žalostna; vsaj ne mislite, da bi tetka umrla in mene in starega svojega očeta zapustila, predno bi videla svojega Viljema? Oh nadejala sem se, da še nij tako hudo!“

„Jerica, ne vznemirite se“, rekel je doktor prijazno. Prestrašiti vas nijsem hotel. Lehko še živi nekaj časa. Črez par dnij bom ložje sodil o njenem stanju. A nikakor nij mogoče, da vi z vašima sorodnikoma sami ostanete, ne gledé na to, da se preveč napenjate. Ali ima

gospa Sullivanova toliko, da si lahko drži strežnico ali vsaj posla? Rekla mi je, da nema nobenega.“

„Da, se ve da,“ odvrnila je Jerica. „Nje sin jej jako blagosrčno preskrbi vse potrebščine. Dobro vem, da nikdar ne potegne vsega denarja, ki bi ga po njegovej želji imela porabiti.“

„Po takem morate nemudoma govoriti z njo, da koga najame, ki bode vas podpiral; če vi tega ne storite, storil bodem jaz.“

„Storila bodem,“ rekla je Jerica. „Uže pred nekaj časom sem sprevidela to nujnost a tako se boji tujih ljudij, da jej nijsem rada hotela povedati.“

„Kaj še!“ rekel je doktor; „to je gola domišljija. Kmalu se bo temu privadila, če bode dobro postrežena.“

Sedaj se je vrnila gospa Sullivanova; in Jerica je pripovedovala, kako nenadoma je našla Nani Grantovo, prosila je tudi doktorja Jeremijo, ki je poznal njeno prejšnje življenje ter je mnogo slišal o Nani, naj bi jo drugo jutro obiskal. „Obiskal bi jo iz krščanske ljubezni,“ rekla je, „ker najbrž nema okroglega, če prav biva pri njegovih nekdanih zdravljencih, pri Malnarjevih, vendar je z njimi le

galerije in parter bili so namreč jako prazni. Da so galerije prazne, to bo vsak lahko razumel, koji zna, da občinstvo, koje navadno galerije polni, nema mnogo smisla za glasbeno umetnost, ono se zanima za drugačne predstave. A da je bil i parter prazen, to je še lakše uganiti, ako se vzame v obzir, da daje tu najznatniji kontingent učeća se mladež, ki se ziblje v sladkih sanjah starčevičijanskih prokletih iluzij. Ako bi bile vrle Slovenke dale napisati na glediščne oglase „koncert planinsko-hrvatskega gospojinskega kvarteta, à la bonheur, vse bi se trlo tih noroglavcev. Ko so pa videli besedo „slovenski,“ koja je = „slavjanski,“ to jim je šinila v glavo nekako strašno „uzvišena“ ideja, koja je imela svojo kulminacionalno točko v tem, da so v svojoj starčevičijanskoj (pri njih = salomonskoj) modrosti iztuhtali: „mi neidemo slušati tih „Kranjč“ (sic!).

Karakteristično je za to sekte hrvatskih jakobinarjev i to, da so razven njih tudi sinovi onih očakov izostali, ki so nekada bosi čez rudeće morje „marširali“; — čudno, ali karakteristično! Sicer pa, kedar privandra kaka pevkinja in „jutrovih“ ali „večernih“ dežel, evo ti tudi složnoga postopanja mej temi „parnobile fratrum“. Nij dolgo od tega, kar so se za neko Donadio bili tako navdušili, da so hoteli prevzeti službu vozne živine (mej katero spadaju po Pokornu osli, mule, voli in konji), da bi jo iz gledišća na dom odpeljali. Risum teneatis!

Gospodje moji! Je-li vse to izvira iz bedastoće ali zle volje? Mi mislimo, da iz poslednje svakako ne, ker predobro poznamo poštena hrvatska srca vaših vrednih očetov, vaših čestitljivih mater, koji so odgojili in koji bi bili sigurno vse prej storili, nego li žalili s preziranjem, ali na kak drug način svojega brata po rodu, po krvi in po veri! — Mladi vi Hrvati! Prosim vas, spomnite se samo blagih svojih očetov — povest vam jih znade navesti dovolj, — pomislite, kaj so oni delali, a kaj počenjate vi. Ako vas glas vaših živećih bratov ne more spametovati, naj vas vsaj spoštljivi

v daljni žlahti, ter ne more ničesar zahtevati od njih. To pa je vam vse eno, to dobro vem.“

„Gotovo da,“ odvrnil je doktor „čem jo obiskat še denes večer, če je treba. Jutri pa pridem sem vam poročiti, kako jej je, in dalje poizvedet, kaj počenja gospa Sullivanova, da po noći ne more spavati. A Jerica, idite in preobujte si mokre črevlje in nogavice, če ne, imel bodem kmalu z vami opraviti.“

Gospa Sullivanovej je močno dopadala doktor Jeremija; ko je odšel, jela ga je močno hvaliti. „Ves drugač je,“ rekla je, „kot so drugi zdravnik, (vrsta ljudij, kateri so jej studili se, da sama nij vedela zakaj), tako uljuden in prijazen! Jerica, bilo mi je, da ž lahko govorim tako odkritosrčno o svojej bolezn, kakor s teboj.“

Jerica se je radostna zlagala z njo ter je hvalila svojega kaj čislana prijatelja; in prej je bilo čas piti čaj, kot se je gospa Sullivanova naveličala o njem govoriti. Po večerji je šel zelo trudni gospod Cooper spat, gospa Sullivanova pa se je vlegla na sofo ter je tu prebila najsrečnejšo uro, kot pogostem ponavljala. Sedaj je omenila Jerica ono zadevo, katero jej je doktor Jeremija posebno pripočal. Česar se Jerica nij nadejala, gospa Sul-

spomin vrlih vaših očetov odvrne od krivega pota, ki ste ga vi v novejši dobi nastopili. Sapienti sat. At quem deus perdere vult, dementat.

Iz Reke 14. marca [Izv. dop.] Avstrijsko kupčijsko brodovje ima 97 velikih ladij na jadra za daljnomoško plavanje se slovanskimi imeni; evo vam jih po alfabetu:

„Andrić“, „Bakar“, „Biograd“, „Bolivar“, „Boritelj“, „Božja previdnost“, „Brat Antun“, „Četvrti Dubrovački“, „Cvjet“, „Cvjetni Dan“, „Danica“, „Darinka“, „Deseti Dubrovački“, „Diva“, „Dobra Kostrenjka“, „Dorina“, „Draga“, „Drugi Dubrovački“, „Dvanajsti Dubrovački“, „Dve Francike“, „Francika Tereza“, „Gjurko“, „Grad Karlovac“, „Grahovac“, „Hervat“, „Hrabren“, „Jednajsti Dubrovački“, „Jedinstvo“, „Iskra“, „Istok“, „Junak“, „Ivo“, „Kujaginja Milena“, „Kraljeva“, „Kobilic“, „Lamek“, „Leda“, „Libuša“, „Ljubezni Otac“, „Ljubidrag“, „Ludmila“, „Mala Marica“, „Matejka“, „Milan“, „Mila F.“, „Milica“, „Mila“, „Miloš“, „Mir“, „Mosorska Vila“, „Mostar“, „Napried“, „Naviesnik“, „Nikolaj“, „Nova Harnost“, „Novi Klas“, „Nova Zora“, „Obilic“, „Odesa“, „Olinka“, „Osmi Dubrovački“, „Osvetitelj“, „Otac Vicko“, „Peleg“, „Pelešac“, „Perelukov“, „Peti Dubrovački“, „Petka“, „Petroslava“, „Plod“, „Pomoć“, „Pervi Dubrovački“, „Rado“, „Sedmi Dubrovački“, „Šesti Dubrovački“, „Škenderbeg“, „Slava“, „Slavjanska“, „Slavija“, „Slavomir“, „Sloga“, „Sloboda“, „Srećna P.“, „Sretan“, „Strosmajer“, „Sveti Križ“, „Taganrog“, „Tonka“, „Treć“, „Treć Dubrovački“, „Velimir“, „Vesna“, „Višanin“, „Vodja“, „Vuk“, „Zorka“, „Zvonimir“.

Razen teh so trije parobrodi, namreč: „Hrvat“, „Grad Bakar“ in „Primorac“, ki plavajo med Reko, Senjom, Bakrom in ostalim hrvatskim primorjem.

Domaće stvari.

— (Slovenski poslanec g. Vilj. Pfeifer) je interpeliral v državnem zboru v seji 19. t. m. vladu zavoljo brezobzirnega izterjavanja zaostalih davkov na Dolenjskem, katero je vsled vednih elementarnih nezdod

livanova se nij več branila v hišo vzeti posla. Prepričana je bila, da ne more opravljati vseh potrebnih del, in tudi nij hotela pustiti, da bi Jerica vse opravljala, kot je to zadnje tedne storiti morala. Jerica je menila, da bi bila Ivanka Malnar pripravna deklica, ki bi lahko vse opravljala; in sklenili ste drugo jutro zgovoriti se z njo.

Pogledjmo še za Jerico, da jo bomo spremljali do konca njenega dnevnega dela. Sama je. Ura kaže devet in v hiši je vse tiho. Gospod Cooper spi. Nenavadno mirno je zaspala tudi gospa Sullivanova, ker je popila neko pijačo, katero jej je dal doktor Jeremija, da bi umiril njene razdražene čutnice. Mali tički iz Kalkute, deset na število, so v veliki kletki pri oknu viseči so na drobnem stebelu sedeli drug tik drug in Jerica jih je pregnila s toplo odejo, da ne bi ponočnega mraza škode trpeli. Zaklenila je duri, vse dobro uredila, vsedla se ter je čitala, premišljevala in molila. Nje izkušnje in skrbi se množe. Preti jej velika bolečina in velika odgovornost, a ne ustraši se tega. Ne, tem več hvali boga, da se je bila odločila odpovedati se veselju in prijetnemu življenju ter se kljub svojej slabosti in hudovanju bogatega moža podati v boj človeškega življenja in srčna pri-

silno obubožalo! Celo interpelacijo prinesemo po stenografskem zapisniku prihodnjič. Interpelacija je prouzročena bila po dopisnem članku „Klic na pomaganje“ v št. 60. „Slovenskega Naroda“.

— (Imenovanje.) Višji državni pravdnik v Gradci, nadzornik tudi našega državnega pravdnštva, glasoviti g. Schmeidel, je imenovan za podpredsednika višje sodnije. Hvala Bogu!

Razne vesti.

* (Francosko.) V Parizu so napravili ples na korist delavcev, in nabralo se je pri tem plesu za nje 150.000 frankov, t. j. v našem nad 70.000 goldinarjev. Pri nas se za kaj humanitarnega nabere 7 goldinarjev, ali k večjemu še 5 kr. čez, kakor skušnja uči.

* (Golobja pošta.) Ruska vlada se peča s tem, da bi za vojaške namene napravila golobjo pošto, ki se bo potem v vseh vojaških okrajih vpeljala. Nakupili so v Belgiji za 2400 rubljev žlahtnih golobov, in za prevažanje na Rusko se je plačalo 400 rubljev. Za prvo leto se je za ohranjenje teh živalij namenilo 15.000 srebrnih rubljev, za prihodnja leta pa 12.000. Nadejajo se, da bo poskušnja ugodna.

* (V sedanjih hudih časih) je baje še turški sultan začel bolj pohlevno živeti. V njegovem hlevu je bilo dozdej 800 konj, zdaj jih bo samo 400; konjskih hlapcev je bilo tudi 800, zanaprej jih bo samo 500. Dozdej se je v palači vsak dan zaklalo 100 kostrunov; vsega se ve da v palači nijso mogli pojesti, in so ostanke za majhen denar prodali med ljudi. Zdej tega ne bo več. Poprejšnji, zadavljeni sultan Abdul-Aziz je vsak dan sam enega celega kostruna pojedel, toda njegovemu slabotnemu nasledniku manjka tako dobrega teka. Vkljub vsemu temu pa najboljši turški domoljubi povešajo glave, v celej deželi vlada lakota in kjer se hoče, naleti se na čete roparjev.

Dunajska borza 21. marca.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	64	gld.	50	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	68	"	60	"
Zlata renta	77	"	70	"
1860 drž. posojilo	110	"	75	"
Akcije narodne banke	825	"	—	"
Kreditne akcije	156	"	20	"
London	121	"	75	"
Napol.	9	"	71	"
C. k. cekini	5	"	73	"
Srebro	107	"	60	"
Državne marke	59	"	85	"

čakovati njegov izid. Hvali Boga, da se zaveda, od kod ima upati pomoči, da jo grenke bolečine njenih otročjih let in prve dekliske mladosti nijso zapustile brez spričevala božje ljubezni, ki lahko temo spremeni v svetlobo; hvali Boga, da je ne more težiti nobeno breme, katerega teme ne bi razsvetljevali žarki s prestola božjega. Če prav pa je srečno njeno srce in trdna njena vera, vendar je nežne, mehke nature ženske; in sama sedeča, se joka, joka se nad samo soboj in nad onim, ki v daljni deželi šteje dneve, mesece, leta, ki ga bodo povrnila materi, katere ne bode nikdar več videl. Misle pa, da ti materi mora nadomestiti otroka, da njena roka bolnici mora gladiti zglavje in da mora skrbeti za vse njene potrebščine, bila je prisiljena gospodovati nad samo soboj in takej sili udajati se, se je Jerica uže davno naučila. Skušaje popolnem umiriti se in se okrepiti, obrisala si je solze ter se priporočila onemu varhu, ki jo moč slabotnim in tolažilo žalostnim. Tako umirjena po zloznosti svojega duha z očetom vseh duhov se je vlegla ter je utrujenega duha in telesa sledila drugima domačinoma v deželo raznovrstnih sanj.

(Dalje prih.)

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni Revalesscière du Barry v Londonu.

30 let uže je ali bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebitvenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, urzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo. Žumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru zdravnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih umenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj. Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo št. 73.670.

Spričevalo zdravnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852. Revalesscière du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in grizi, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih a t. d. pri kamnu, pri prisadljivem a bolehnem draženju v scalni cavi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurju, trganje v mehurju i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu (L. S.) Rud. Wurzer, zdravlilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842. Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričan sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka. Izkusnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856. Ponavlja izrekan gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolj spričevalo. Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec. Spričevalo št. 76.921.

Obergimper, (Badensko), 22. aprila 1872. Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti ni mogel, je valed rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik. Spričevalo št. 72.618. La Roche sur Yon, 30. julija 1868. Vaša Revalesscière ozdravila me je popolnem strašnih želodčnih in čutnicnih boleznih, katere so me deset let mučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica. Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V piehastih pušicah po pol funta 1 gold, 50 kr., 1 funt 2 gold, 50 kr., 2 funta 4 gold, 50 kr., 5 funtov 10 gold, 12 funtov 20 gold, 24 funtov 36 gold. — Revalesscière-Biscuiten v pušicah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gid, 50 kr., 24 tas 2 gi 50 ar., 48 tas 4 gi 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gi. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijakih trgovcih; tudi razpošilja du-majasa huda na vse kraje po poštinih nakaznicah a povsejih. V Ljubljani Ed. Maur, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (83)

Hram na oddajo

v Obrežji blizu Središča, hišna številka 74, s ciglom pokrit, tri hiše za stanovanje, velika kuhinja in shramba, od spodaj velika pivnica za 100 startinjskov, nad hišo tla za zrnje; 1 šta a za 4 konje, 1 pa za 4 krave, 6 svinjskih hegov, posebej še mala pivnica, vendar brez druge zemlje. Hram je pri veliki cesti in je posebno primeren za kupčijo z vinom ali zrnjem. Ceno in plačilne pogoje pové lastnik.

(62—3)

Vincenc Terstenjak.

Graške špiritne drože

dobivajo se vsak dan sveže (frišne) v prodajalnici steklenega blaga gosp. Franca Kolmana na glavnem trgu št. 236 iz prijaznosti do (378—81) A. Schneiderja.

Menj ko pol kilograma (1 funt) se ne prodaje.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Anton Lipuš,

stolar v Ljubljani,

v Hrenovej hiši št. 3, streliščne ulice,

se priporoča za izdelavanje stolov, rorastih in slannatih, potem vrtnih stolov, kakor tudi za vsake vrste v njegovo stroko spadajoče poprave, ter zagotavlja, da bode svoje p. n. naročnike vsestransko zadovolili. (61—2)

Rudolf Kirbisch,

sladničar,

v Ljubljani, kongresni trg.

priporoča fine in lepe torte v različnih oblikah in fine pinse.

Vse naročbe od zunaj se prav urno izvršujejo. Tam se tudi vsak dan dobivajo frišni rumenjaki. (60—2)

Samoklistirni aparat

(Glyso-pumpe, Irrigatérje),

Inhalacijne aparate,

klistirne, uretralne in maternične brizgalnice, mlečne pumpe, sesalne steklenice, vezi za počene

po fabriške ceni.

Jedino je pri

(53—40)

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajski cesti v Ljubljani.

Povabilo

k

občnemu zboru družbenikov

meščanskega zavoda za umestenje vojakov

v Ljubljani,

kateri bode

25. marca 1877 dopoldne ob 11. uri

v mestni dvorani.

Vrsta razgovorov:

1. Letno sporočilo in sklep računa za l. 1876.
2. Poročilo pregledovalnega odbora.
3. Volitev novega odbora za pregledovanje računa za l. 1877.
4. Volitev četrto družnikov vodstva namestu letos vsled sročkanja izstopivših.
5. Posamezni nasveti.

(65—1)

Vodstvo

meščanskega zavoda za umestenje vojakov v Ljubljani.

Umeteljni

zobje in zobovja

z zračnim tiskom ali brez njega, lepi, naravni, namenu odgovorni, se po najnovejši metodi delajo in ne da bi se korenine izruvale, postavljajo.

Vse operacije: plombaranje z zlatom, polnili, piljenje, čiščenje in drenje zob, se, kakor se je izkusilo, brez hudih bolečin izvršuje pri

(370—18)

Paichelu,

zdravniku za zobe, pri Hradeckega mostu, v Malyevoj hiši I. nadstropje.

Samo 80 kr.

- 1 par nožev z vilicami iz pravega, vedno belo ostajočega britanskega srebra, $\frac{1}{2}$ duc. 4 kld. Žličice za kavo, ena kr. 10, 15, 20, 30, 40. Žlice za jed, 30, 40, 50, 60, 70.
- 1 zajemalec za mleko, kr. 60, 80, gl. 1, 1.20, 1.50.
- 1 zajemalec za juho, gl. 1.20, 1.50, 2, 3.
- 1 par velikih svečnikov, gl. 2, 3, 4, 5, 6.
- 1 tasa, velika, kr. 90, gl. 1.20, 1.50, 2, 2.50, 3.50.
- 1 okvir za fotografijo, fin, kr. 80.

Vse drugo jako cenó.

Naslov:

M. Bressler,

zaloga metalnega blaga,

Wien, Neubau, Burggasse 2,

Hotel Höler.

Cenilnik zastoj. Naročbe iz provincije takoj s poštним povzetjem. (25—13)

Einladung

zur

allgemeinen Versammlung der Mitglieder

der

bürgerlichen Militär-Bequartirungs-Anstalt

in Laibach,

welche

am 25. März 1877 Vormittag um 11 Uhr

im grossen städtischen Rathhaus-Saale

abgehalten werden wird.

Programm

der zum Vortrage kommenden Gegenstände:

1. Jahresbericht und Rechnungsabschluss pro 1876.
2. Bericht des Revisionsausschusses.
3. Wahl eines neuen Revisionsausschusses zur Prüfung der Jahresrechnung von 1877.
4. Wahl von vier in diesem Jahre durch das Los zum Austritte bestimmten Directionsmitgliedern.
5. Andere allfällige besondere Anträge.

Direction

der bürgerlichen Militär-Bequartirungs-Anstalt in Laibach.

Opozorjenje.

Da je za p. n. občinstvo bolj pravno, ustanovili smo za Kranjsko v Ljubljani pri g. Fr. Detterju zalogo svojih ognja in uloma varnih kas, in prosimo one, ki žele kupiti, naj se, ako jim treba, obrnejo do imenovanega gospoda, ker so vnovič znižane cene tam take, kakor pri nas.

Na Dunaji v marcu 1877.

Akcijsko društvo

prve avstr. fabrike za kase,

prej

F. Wertheim & Comp.,

c. kr. dvorni liferant.

Z ozirom na gori povedano se usojam še pristavljati, da sem več teh, za denar, knjige in dokumente tako važnih kas, ki naj bi nobenemu trgovcu itd. ne manjkale — postavil v svoji prodajalnici na izbor, in zato vabim na mnogi nakup najudanejša. (64—1)

V Ljubljani v marcu 1877.

Franco Detter,

trgovina s šivalnimi stroji.



Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.